

Cuprins

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

Charles Perrault

4-9

HÄNSEL ȘI GRETEL

Frații Grimm

10-17

MUZICANȚII DIN BREMEN

Frații Grimm

18-23

JACK ȘI VREJUL DE FASOLE

Basme englezesc

24-31

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

Charles Perrault

Un morar avea trei fii. Murind, el le lăsă moștenire o moară, un măgar și un motan. Fiul cel mare primi moara, mijlociului îi reveni măgarul, iar mezinului îi rămase motanul. Tare nefericit se arătă acesta din urmă de așa o „moștenire”. Dar motanul, năzdrăvan fiind, prinse a-i vorbi:

– Nu te necăji, stăpâne! Dacă mi-i da un sac și mi-i face o pereche de cizme, să pot umbla mai lesne prin păduri și câmpuri, o să-ți fie bine! Primind cele cerute, motanul își încălță degrabă cizmele, își aruncă sacul pe umăr și o porni după potârniche și iepuri.

Tot ce prinse băgă în sac și, cu el în spinare, purcese spre palatul regal.

Ajuns în fața regelui, motanul făcu o plecăciune și zise:
 – Maiestate, stăpânul meu, marchizul de Carabas (nume născocit de motan), mi-a poruncit să vă aduc în dar câțiva iepurași din nesfârșitele sale păduri!

Regele primi cu plăcere darul, mulțumindu-i motanului. În zilele următoare, motanul reveni la castel cu potârniche, iar suveranul primi darurile cu și mai mare plăcere. Și uite așa, vreme de două-trei luni, motanul tot aduse iepuri, potârniche și prepelițe, regele fiind convins că fuseseră vâdate de priceputul marchiz pe întinsele sale domenii.

Într-o zi, Motanul Încălțat află că regele și fiica sa, cea mai frumoasă fată din regat, vor ieși la plimbare cu caleașca pe malul râului. Istețul motan își duse stăpânul la râu, îl îndemnă să se scalde și îi ascunse hainele în iarbă. Iar când caleașca regală apărură, motanul prinse să strige:

– Ajutor! Ajutor! Marchizul de Carabas se îneacă!

Regele porunci să fie salvat și să i se dea cele mai bune haine din garderoba sa, după care îl invită să-i însoțească în preumblarea lor. „Marchizul” era tare chipeș, dar straietele crăiești îl făceau și mai atrăgător.

Așa că fiica regelui îl îndrăgi pe dată!